

MODULUL VII

SPOVEDANIA CU EDUCAȚIA - FEEDBACK

November 20, 2014 Admin Analiza Zilei/ Educatie, sistem educațional

Câteva precizări la Spovedania Educația

Cercul vicios al formării profesorilor pare, e adevărat, sursa tuturor relelor din învățământ. Profesorii universitari slabi produc profesori slabi pentru învățământul preuniversitar, iar aceștia îi „vor învăța” pe elevii lor ce nu știu nici ei! Între profesorii slabi și elevii submediocri există deja o înțelegere mutuală: „Îți dau notă mare, tu ești mulțumit!”, respectiv „Îmi dai notă mare, eu nu te reclam!” Toată lumea e liniștită în reciprocitatea acestui șantaj. Vinovații, însă, nu pot fi copiii care nu învață, ci profesorii care nu știu să-i învețe.

În sec. al XIX-lea, **Titu Maiorescu** respingea importul „spiritului veacului” (v. E. Lovinescu), nu fiindcă nu era nevoie de el, ci pentru că noi eram incapabili să-l preluăm, valoarea superioară presupunând și capacitatea de a înțelege a „beneficiarilor”. Acest „neadevăr” (v. Maiorescu) pe care ar fi trebuit construită educația trebuia respins, fiindcă o școală proastă „falsifică instrucțiunea publică” și, astfel devine periculoasă. Școala de azi e în aceeași situație, dar nu fiindcă tot facem „reforme” pe care nu le înțelegem, ci pentru că investiția în Educație e mult prea apropiată de zero, considerându-se că învățământul este „neproductiv” (după modelul consacrat în comunism). Profesorii de azi (desigur, cu excepțiile inevitabile) nu-i învață pe copii să gândească. **Motivele?** E mult mai greu să-i provoci inteligența unui copil. E mult prea greu să-i încurajezi originalitatea, când tu însuși, profesor, nu ai știut altceva decât să memorezi. E foarte greu să-l transformi pe elev într-un „partener de joc” și să ieși din condiția orgolioasă a lui „magister dixit”, mai ales că tu însuși preiei „adevăruri absolute”, pe care nu știi să le nuanțezi. Ție, **Domnule Profesor Suficient**, ți-e imposibil să interacționezi educațional pozitiv cu elevii tăi, să-i determini să deschidă ochii, fiindcă tu vezi doar cu ochii, și nu cu mintea. Sunt de acord că Educația trebuie să fie reformată și că începutul reformei reale nu mai poate fi amânat; peste 15-20 de ani în școala românească vor rămâne doar „profesorii” care și-au cumpărat diplomele și care nu numai că nu știu Teorema lui Pitagora, ci nu știu să pună o cratimă la locul ei (e autentic ce voi spune, eu însumi am primit de la o „învățătoare” o cerere în care „m-am” era „mam”, ori un bilețel-înștiințare cu aspect de copiuță de la o profesoară de matematică, în care adresarea directă era „domnu director”. Peste 15-20 de ani părinții care azi cred că banii pentru care stau departe de casă (uneori, chiar ani!) sunt suficienți pentru creșterea copiilor proprii vor descoperi că școala nu poate umple golul din educația ratată de ei, pentru simplul motiv că atunci nu vor fi decât acești „profesori”! Probabil că vor fi mulțumiți doar că au unde să-i trimită dimineața și vor fi fericiți că se vor întoarce acasă sănătoși. Ce educație? Cine să o facă? Ce profesori atinși de vocație sunt dispuși să se sacrifice (când salariile sunt umilitoare) și să se rateze (când copiii sunt atât de needucați de acasă)? Îl vezi pe prietenul tău Bogdan Enescu suportând remarca ofensatoare și gălăgioasă a unei frizerițe că „nu e de acord cu nota” de la test, ori insolența elevului prost-crescut, tip Goe, dar „trecut” prin „intervenții”? Eu, nu!

Urgența în Educația noastră, într-adevăr, este revenirea profesorilor credibili în Universități, a căror autoritate să fie incontestabilă. Apoi, viitorii profesori trebuie să fie actualii studenți, al căror viitor ca profesori trebuie să nu stea sub semnul altor „formule” (mită, șantaj, fraudă, meditații, etc.) pentru supraviețuire, ci al veniturilor suficiente (un profesor autentic nu visează la BMW-ul decapotabil, te asigur!). Un profesor are nevoie de un context potrivit pentru a fi „rentabil”. El nu trebuie să-și pună problema supraviețuirii, ci a eficienței la catedră. Atât! În asemenea condiții, învățământul va avea cei mai buni studenți, adică cei mai promițători viitori profesori, oameni preocupați fundamental de educația copiilor noștri! Motivarea salarială a profesorilor ar putea să producă dezechilibre bugetare, însă alocarea a 6% din PIB e „lege în vigoare”. E drept că acum s-a produs un amestec la nivelul corpului profesoral, de profesori și pseudoprofesori, de aceea va trebui făcută o reevaluare a celor cu diplome îndoielnice (cele obținute de la SRL-uri), așa încât să nu se recompenseze și impostura

profesională. Desigur, ai dreptate, vor fi mari mișcări sindicale, însă eliminarea din sistem a „ciurucurilor” este necesară cel puțin din motivul că profesionalismul didactic trebuie protejat și susținut, așa încât confuziile valorice să nu se mai întâmple. Azi, nimeni nu mai dă 2 bani pe un doctorat fiindcă l-au obținut adeseori prin fraudă intelectuală cei mai slabi profesori din sistem pentru care hârtiile sunt singurele autentificări valorice. „Ai hârtii, ai parte!” a devenit sloganul actualității noastre pedagogice. Ar mai fi câte ceva de spus și despre profesorii buni rămași în sistem: s-au blazat, și-au ridicat ziduri de apărare și au înțeles că acest timp e timpul lor. *Timpul impostorilor!* Retragerea lor nu e expresia vreunui orgoliu exacerb, ci a unui dezgust incomensurabil. Cât despre părinții elevilor de acum, ar fi de spus că, în general, au ajuns să creadă că rolul lor este mai degrabă acela al întreținerii copiilor decât al educării lor. Nu au timp decât pentru câștigarea banilor, copiii îi cam încurcă... Educația din familie este profund deficitară deoarece părinții nu au mare respect pentru Educație, fie fiindcă înțeleg impostura din sistemul de învățământ, fie că ei înșiși sunt educați aproximativ. *Respectul pentru omul cu carte nu mai există și pentru că acești părinți își consideră propriile „diplome” cel puțin egale cu ale celorlalți, cu școli în regulă.*

Confuzia valorilor este „avantajoasă” pentru ei, mai ales când află că „ceilalți” au avut în facultate și note sub 10, adică așa cum nu li se întâmplă lor. Iată-i transformați în repere existențiale! Dar pot eu să-i acuz, atâta timp cât știu că ei sunt produsul unui sistem de învățământ mediocru, tolerat (sau chiar încurajat) de politica actuală? Concesiile făcute de guvernarea români din ultimii ani au generat, de fapt, actorii educaționali (profesori, părinți, copii) de 2 bani. Și că ne place, și că nu ne place, politicienii improvizați, ratați în profesiile lor și refugiați în Politică, sunt cauza eșecului din Educație. Schimbarea din Educație trebuie începută cu schimbarea în Politică! Mut und Kraft! (Marian Ursu te salută!)